

Fredskongressen i Paris
den trak ud i månedsvi,
det blev kun til welcome!
bonsoir! og please!

Wilson trækker handsker på,
han vil kø'r, Lloyd George vil gå,
men de skæver hen til Clemenceau:
Sikke han kan! Og så sålænge!
Sikke han kan! Og så sålænge!
Mon den gamle franske tiger
dog aldrig stiger fra sædet ned?
Sikke han kan! Og så sålænge!
Sikke han kan! Og så sålænge!
Ja, for døden selv han ikke viger.
Sikke han kan! Og så sålænge!

Om en fem-og-tyve år
alle troner tomme står.
Kejsere og konger
som pensionister går.
Kun et sted: Ved Sjølund's bred,
er der en, der bliver ved,
og turister møder på geled:
Sikke han kan! Og så sålænge!
Sikke han kan! Og så sålænge!
Sønnen si'r, jeg kan risikere
at vegetere indtil min død.
Sikke han kan! Og så sålænge!
Sikke han kan! Og så sålænge!
Det er da godt, at jeg kan komponere!
Sikke han kan! Og så sålænge!

Kære venner, nu vi må
videre i teksten gå,
ellers kan De ikke
sidste sporgvogn nå.
Jeg kan godt dacapo ta'
li'så længe De vil ha',
men så risikered jeg De sa':
Sikke han kan! Og så sålænge!
Sikke han kan! Og så sålænge!
Og de mange gode kræfter
der kommer efter, vil skumle væk:
Sikke han kan! Og så sålænge!
Sikke han kan! Og så sålænge!
Folk ved os sig ikke mere hæfter.
Sikke han kan! Og så sålænge!